

menog oblikovanja u industriji i arhitekturi te pedagoškim radom. U Zagrebu je potaknuo osnivanje sekcije za industrijsko oblikovanje pri ULUPUH-u 1951. i Studija za industrijsko oblikovanje (SIO) 1956; vodio je tečaj oblikovanja na Školi primijenjene umjetnosti 1951/52, predavao na Akademiji primijenjene umjetnosti 1954/55, radio u Centru za industrijsko oblikovanje 1964–67. te predavao na Akademiji od 1969. Jedan je od osnivača grupe »EXAT 51«.

BIBL.: *Umjetnost oblikovanja*, u knjizi: J. Denegri i Z. Košević, EXAT 51, Zagreb 1979; *Likovni odgoj*, ibid.

LIT.: J. Denegri i Z. Košević, EXAT 51, Zagreb 1979.

Ž. Kć.

RADIOLOVIĆ, Julio (Jules), crtač stripova (Maribor, 23. IX. 1928). Završio je Školu primijenjene umjetnosti u Zagrebu 1952. Crtanjem stripova bavi se od 1952. u »Horizontovu zabavniku«, od 1956. ponajviše kao suradnik zagrebačkoga »Plavog vjesnika«. Obraduje različite žanrove, a preciznim i sigurnim crtežom slijedi tradiciju realističkoga narativnog stripa. Izveo je serije *Kroz minula stoljeća* (1956–58), *Izviđačke pustolovine* (1956–58), *Africke pustolovine* (prva pol. 60-ih godina) — sve po scenariju Z. Furtingera, *Kapetan Leši* (poč. 60-ih godina; scenarij Ž. Mitrović i N. Brixy), *Partizani* (od 1977; scenarij Đ. Lebović). U serijama *Bača izviđač* (prva pol. 60-ih godina; scenarij N. Neugebauer) i *Herlock Sholmes* (druga pol. 60-ih godina; scenarij Z. Furtinger) izražen je njegov smisao za karikaturu. Stripovi su mu objavljivani u petnaestak eur. i izvanjur. zemalja.

LIT.: V. Krulčić, Hrvatski poslijeratni strip, Pula 1984.

R.

RADINČIĆ, Ivan, klesar i graditelj (XV. st.); radio u Dubrovniku. Spominje se 1438–58. s ostalim majstorima na gradnji korčulanske katedrale i zvonika.

LIT.: C. Fisković, Korčulanska katedrala, Zagreb 1939, str. 20, 22, 70. — *Isti*, Naši graditelji i kipari XV. i XVI. stoljeća u Dubrovniku, Zagreb 1947, str. 78, 100.

RADINOVIĆ, Dobrašin i Nikola, klesari i graditelji (Dubrovnik, XV. st.). Gradili su u Dubrovniku od 1429. treći i četvrti kat zvonika dominikanske crkve. Vodili su poznatu klesarsku radionicu i izrađivali arhit. ukrase za dubrovačke crkve i palače, među ostalim i za palaču Sandalja Hranića po projektu Bonina iz Milana.

LIT.: C. Fisković, Naši graditelji i kipari XV. i XVI. stoljeća u Dubrovniku, Zagreb 1947, str. 112–114. — F. Kovačević, Dominikanski samostan, Dubrovnik 1956, str. 27.

D. Ki.

RADIŠIĆ, Mihoć, graditelj (Dubrovnik, XV. st.). Na tvrđavi Sokol u Konavlima sagradio 1421. crkvu za bos. vojvodu Sandalja Hranića. S V. Deškovićem (?) zidao je 1466. u Dubrovniku crkvu Sv. Sebastijana u prijelaznome gotičko-renesansnome slogu, a 1457. župnu crkvu na Koločepu; 1479–86. sagradio crkvu Gospe od anđela iznad Orebića na Pelješcu, također u stilu prijelaza iz gotike u renesansu. Bio je nadstojnik radova pri obnovi Kneževa dvora 1464. nakon rušenja pročelja.

LIT.: C. Fisković, Naši graditelji i kipari XV. i XVI. stoljeća u Dubrovniku, Zagreb 1947, str. 93–95. — J. Tadić, Grada. — C. Fisković, Bogorodica sa djetetom Nikole Firentina u Orebićima, Peristil, 1957, 2, str. 172–173. — *Isti*, Franjevačka crkva i samostan u Orebićima; u knjizi: Spomenica Gospe anđela u Orebićima 1470–1970, Omiš 1970.

D. Ki.

RADMANOVIĆ, Radosav i Jakov, klesari i graditelji (Dubrovnik, XV. st.). Braća Radosav i Jakov ubrajaju se među aktivnije dubrovačke majstore toga doba. S Đ. Utišenovićem i R. Grubačevićem izvide 1456. prvo krilo dominikanskoga klaustra u Dubrovniku prema nacrtima Masa di Bartolomea u bogatome gotičkom stilu, a 1447. kameni most na Pločama; 1460. podižu s V. Bogojevićem i S. Radosalićem drugo krilo klaustra. Radili su ukrasne i arhit. dijelove javnih i priv. građevina u Dubrovniku, Kotoru, Stonu, Baru i Skadru. Primjenjivali su većinom gotičke ukrasne elemente.

LIT.: C. Fisković, Naši graditelji i kipari XV. i XVI. stoljeća u Dubrovniku, Zagreb 1947, str. 56, 101, 118–119, 122–124, 127. — L. Beritić, Utvrđenja grada Dubrovnika, Zagreb 1955, str. 66. — C. Fisković, Građevinski sklop crkve i samostana, u knjizi: Dominikanski samostan Dubrovnik, Zagreb 1975.

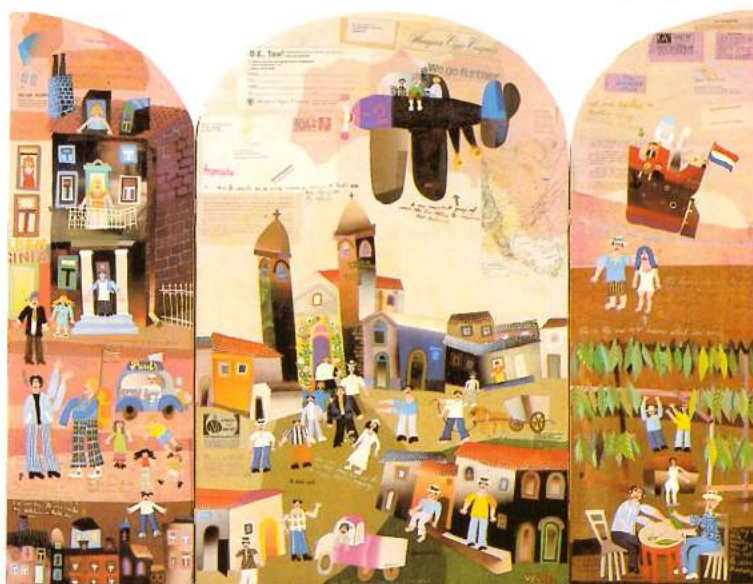
D. Ki.

RADMIL, drvorezbar (XV. st.); radio u Zadru. Potpisao se glagoljicom 1442. na malome prijenosnom drvenom oltaru, koji se čuvao u Arheološkome muzeju u Zadru. Djelo je uništeno u II. svj. r.

LIT.: I. Petricolić, Umjetnička obrada drveta u Zadru u doba gotike, Zagreb 1972, str. 10, 87.

RADMILOVIĆ, Željko, kipar (Split, 21. I. 1919). Diplomirao je na Akademiji u Zagrebu 1949 (F. Kršinić); pohađao specijalni tečaj kod A. Augustinčića 1950/51. Radi skulpture u kamenu, drvu i bronci s temama iz II. svj. r. (spomenici u Splitu, Kaštel Gomilici i Kaštel Lukšiću), te intimnu plastiku manjih dimenzija (dječje igre, aktovi). Autor mnogobrojnih poprsja revolucionara (Split, Bršanovo). Samostalno je izlagao u Zagrebu i Slavonskome Brodu. Bavi se medaljerstvom, keramikom, grafikom i scenografijom.

R.

V. RADOIČIĆ, *Triptihon*

RADOBOJ, selo / od Krapine. Nalazište neolitičkih predmeta te grč. zlatnoga novca (glava Atene i lik Nike), kovana po uzoru na statere Aleksandra Velikoga. — Župa Radboa spominje se 1334. Župna crkva Sv. Trojstva smještena je, neuobičajeno za Hrvatsko zagorje, u močvarnoj udolini; jednobrodna je gotička građevina barokizirana u XVIII. st., s bočnim kapelama s obje strane broda (lijeva iz 1721); tornjić se izdiže iz krovišta. U svetištu je gotički mrežasti svod; kružišta prozora imaju motiv ribljega mjehura. U crkvi je — osim oltara (1721. i gl. 1758) — nadgrobna ploča J. Habjanica iz 1621, ciborij iz 1634. i kalež iz 1747.

LIT.: G. Szabo, Kroz Hrvatsko zagorje, Zagreb 1939, str. 57–59. — D. Baričević, Pregled spomenika skulpture, Ljetopis JAZU, 1978, str. 598–599.

A. Ht.

RADOIČIĆ, Vojo, slikar (Požega, 10. XI. 1930). Završio Pomorsku akademiju u Rijeci 1957. Radi kolaže u duhu »urbane naive«, bogate imaginacije i nadrealnih ugođaja (*Autobus za ispravno odredište*, 1976; *Na putu u banku*, 1980; *Intimna marka za pismo*, 1982). U djela unosi elemente dječjega lik. stvaralaštva, tekstualne poruke i živopisni kolorit (*Para mi se Dubrovnik*, 1990; *Veliki san*, 1992; *Triba navigat*, 1994). Samostalno izlagao u Rijeci, Opatiji, Zagrebu, Dubrovniku, Veneciji, Firenci, Beču, Londonu, Melbourneu i New Yorku. Bavi se ilustriranjem knjiga, primijenjenom umjetnošću, karikaturom, malom plastikom. Napravio dvadesetak scenografija za kazališne kuće u Beču, Badenu, Rijeci, Splitu, Malome Lošinj i Dubrovniku.

LIT.: M. Zinaić, Vojo Radoičić (katalog), Rijeka 1982. — *Isti*, Vojo Radoičić (katalog), Rijeka 1985. — E. Dubrović, Vojo Radoičić, Putovanja (katalog), Rijeka 1987. — *Isti*, Vojo Radoičić (katalog), Poreč 1993. — T. Maroević, Vojo Radoičić, Snoviđenja (katalog), Dubrovnik–Šibenik 1994.

Ž. Sa.

RADOJ, Marin (Marin Radojev, Alegretti Marin), kamenar i graditelj (Trogir, prva pol. XV. st.). Nakon 1420. protomagister je gradnje mlet. kaštela u Trogiru (naknadno prozvanog Kamerlengo). God. 1438. povjerena mu je gradnja trogirске luke; 1439. spominje se u Trogiru u svojstvu protomagistera i kamenara koji daje sina Ivana u nauk kod mlet. graditelja M. Gruata.

LIT.: C. Fisković, Opis trogirске katedrale, Split 1940, str. 7, 63. — *Isti*, Zadarski sredovječni majstori, Split 1959, str. 23, 64. — P. Andreis, Povijest grada Trogira, I, Split 1977, str. 60. — C. Fisković, Neobjavljeno djelo Blaža Jurjeva u Stonu, Prilozi—Dalmacija, 1961, str. 126. — I. Fisković, Gotička kultura Trogira — Trogir, Mogućnosti, 1980, 10–11.

I. Bab.

RADOJE, zlatar (Dubrovnik, XIV. st.). Radio 1349. i 1356. u državnoj kovnici novca, gdje je rezao kalupe za dinare tzv. sedmoga tipa. God. 1363. izradio je srebrnu ikonu prema oporuci Đ. Parmesana, a 1365. dobio je dozvolu da može izraditi kalup za bosanske dinare. U radionici je držao više učenika, a udruživao se i s drugim zlatarima (Guglielmo iz Njemačke, Cavalcante iz Venecije, Leonard iz Kandije i Filip iz Firence).

LIT.: M. Rešetar, Dubrovačka numizmatika, I. i II, Sremski Karlovci 1924. — C. Fisković, Dubrovački zlatari od XIII. do XVII. stoljeća, SHP, 1949, 1, str. 157, 165, 168, 176, 183, 199, 245.

N. B. B.

RADOJEVIĆ, Ivan (Zabulatović), zidar (Dubrovnik, XV. st.). Radio je zajedno sa Živkom Ratkovićem 1449. kuću Stjepanu Gučetiću u Obučarskoj ulici; 1454. nadograđivao je crkvu Sv. Kate; 1458. gradi orsan Marinu I. Bizantiju u Rijeci dubrovačkoj.

LIT.: C. Fisković, Naši graditelji i kipari XV. i XVI. stoljeća u Dubrovniku, Zagreb 1947, str. 54, 78, 94.